

Misijní zpravodaj



NEPRODEJNÉ

TÉMA ČÍSLA: **PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO SV. PETRA APOŠTOLA** 2023 / **34**

4 Rozhovor s P. Guy Bognonem
23 Misijní neděle

10 Jeanne Bigard a zrod jejího díla
26 Misijní pomoc do Sýrie

Papežská misijní díla a farnost Dobříš srdečně zvou děti i dospělé na

Misijní setkání (nejen) dětí

v sobotu 7. října 2023



Noe, Mojžíš, Ježíš – to je v říjnu Dobříš!

Co nás čeká:

- v 10 hod mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice
- oběd z vlastních zdrojů v Pastoračním centru sv. Tomáše
- skupinové hry a putování městem:
 - setkáme se s některými biblickými událostmi,
 - půjdeme kousek s růžencem a P. Marií,
 - a také trochu pomůžeme, kde bude potřeba.

Předpokládaný konec setkání s modlitbou a rozesláním cca v 15:30

Pro dobrou organizaci budeme rádi, když se předem přihlásíte na missie.praha@seznam.cz a uvedete farnost, počet dětí a věk, počet dospělých a kontaktní osobu pro eventuální praktické informace.



Papežská misijní díla



Milí přátelé misií,

v podzimním čísle Misijního zpravodaje se kromě tradičního tématu **Misijní neděle** budeme věnovat také pomyslné Popelce mezi Papežskými misijními díly – Dílu svatého Petra apoštola. To posílá a koordinuje pomoc do několika stovek seminářů, v nichž studují desítky tisíc bohoslovců. Rovněž podporuje kolem dvou tisíc formačních pracovníků a přispívá na cca deset tisíc noviců a novickek. Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola navíc hradí například nutné opravy a stavby učeben, kaplí, dormitorií, knihoven apod. Přesto nepatří k nejznámějším a ani k nejpodporovanějším. Proto bychom rádi jeho důkladnějším představením situaci malinko změnili.

Podářilo se nám dohodnout **exkluzivní rozhovor s generálním sekretářem Papežského misijního díla sv. Petra apoštola otcem Guy Bognonem**. Přibližuje v něm počátky díla, jeho současnost, včetně aktivit a plánů do budoucna. Cituje také slova zakladatelky díla Jeanne Bigard: *„Přispívat na výchovu kněží znamená konkrétně se podílet na Božím díle pro spásu lidstva. Jeden kněz navíc, znamená obnovení poslání Ježíše Krista v některé části světa... Vaše nasazení a velkorysost nezůstanou bez odměny. Pán úrody vám to bohatě oplátí nyní i na věčnosti.“* Navazující článek se pak zabývá **životem Jeanne Bigard a vznikem samotného Díla**.

Představujeme vám také nový **Misijní kalendář na rok 2024** věnovaný seminaristům. V příštím čísle vám blíže představíme náš inovovaný dárcovský program Adopce seminaristy, ale už nyní si můžete přečíst **rozhovor s dlouholetou podporovatelkou PMD SPA, paní Michaelou z Brna**. Díky jejimu přispění se mohli stát knězem již tři seminaristé a nyní chce takto podpořit ještě jednoho. Co ji motivuje podporovat mladé kněze si můžete přečíst na straně 13.

Závěrem bych Vám rád poděkoval za neustálou štědrost, se kterou zahrnujete jakékoliv z misijních děl a také za Vaše modlitby. Lidé v misijních zemích jsou za podporu nesmírně vděční a také oni na Vás pamatují ve svých modlitbách.

Žehnám Vám

Diac. Leoš Halbrštát, národní ředitel PMD v ČR



Národní ředitel PMD ČR Leoš Halbrštát společně s P. Guy Bognonem, generálním sekretářem PMD SPA

Misijní dílo sv. Petra apoštola je v dnešním světě málo známé a mnozí křesťané jsou k jeho poslání lhostejní

Otec Guy Bognon, MCCI, rodák z Beninu, stojí v čele Papežského misijního díla sv. Petra apoštola (PMD SPA), jehož posláním je starat se o to, aby misijní země měly dostatek domorodých kněží. V příštím roce uplyne 135 let od založení díla a budeme si ho tedy více připomínat, proto jsme také požádali generálního sekretáře PMD SPA o rozhovor.

● V době, kdy Dílo sv. Petra apoštola oficiálně vzniklo (1889), už několik desítek let existovalo Dílo šíření víry (1822) i Dílo dětí (1843). Mohlo by se tedy zdát, že svými předchůdci již mělo vyšlapanou cestu. Bylo tomu opravdu tak?

Především si musíme uvědomit, že v počátcích jednotlivá díla fungovala nezávisle a samostatně. Do jednoho svazku a pod patronát papeže byla zahrnuta až v roce 1922. Ve druhé polovině 19. století začali evropští misionáři chápat důležitost role domorodých kněží. Kvůli nedostatku finančních prostředků však byly tyto semináře

ojedinělé, jen s malým počtem mladých mužů. Tak tomu bylo i v Nagasaki, kde apoštolský vikář Jules-Alphonse Cousin zřídil seminář pro přípravu japonských kněží, ale neměl prostředky na jeho provoz a finanční podporu jednotlivých bohoslovců. Tehdy se dopisem s prosbou o pomoc z 1. června 1889 obrátil na Jeanne Bigard, která již v té době byla známá jako velká podporovatelka misí. Tím byl položen základ misijní společnosti, která měla na starosti podporu místního duchovenstva v misijních zemích. Z této společnosti se později stane Dílo svatého Petra apoštola (dílo pro formaci místního

kléru), které si vezme na starost výhradně jednu z nejnaléhavějších potřeb pro šíření evangelia: vzdělávání a formaci místních kněží prostřednictvím výstavby a finanční podpory seminářů a seminaristů v misijních zemích.

● **Ze zkušeností naší Národní kanceláře víme, že podpora tohoto díla není pro dárce tak přitažlivá, jako je například podpora projektů zaměřených na děti. Jsme si vůbec vědomi, jaký je skutečný význam díla pro náš současný svět? Co by mohlo pomoci zvýšit jeho atraktivitu?**

Je pravda, že na rozdíl od Misijního díla dětí je Misijní dílo svatého Petra apoštola v dnešním světě málo známé a mnozí křesťané jsou k jeho poslání a zájmům lhostejní. Je pro to mnoho důvodů, z nichž zmíním jen dva: neznalost Díla ve vztahu k evangelizaci a špatné příklady chování některých kněží. Ještě to rozvedu. Všichni misijní biskupové, jejichž semináře Dílo svatého Petra apoštola podporovalo, a kteří tak měli konkrétní, živou a přesvědčivou zkušenost s tímto Dílem na misijním poli, dosvědčují jeho nezbytnost, ba naléhavost pro hlásání radostné zvěsti. Biskup L. Guillon, apoštolský vikář Mandžuska, v dopise z 3. května 1893 uvedl: „*práce na výchově domorodých kněží je naprostým základem evangelizace*“. V dalším dopise napsaném 25. března 1896 to dále vysvětlil: „*Rozmnožením domorodého*

duchovenstva toto Dílo svatého Petra, které je ve své době tak úspěšné, také desetinasobně zvýší plody našeho apoštolátu... Děkuji Bohu z celého srdce, že stvořil takové apoštolské dílo, které tolik odpovídá našim potřebám.“ Jiný apoštolský vikář, ten z Mysore (Indie), Mons. Louis Kleiner, v dopise napsaném v Bangalore 27. března 1895 chválil Dílo těmito slovy: „*Jistě, žádné dílo není vhodnější a nemůže být Bohu milejší než to, které je určeno k tomu, aby misiím zajistilo prostředky pro formování a zvyšování počtu domorodého kléru, bez něhož bude podnik konverze nevěřících národů vždy postrádat nejjistější prostředky stálého pokroku a stability*“. Je s podivem, že dnes je Dílo sv. Petra apoštola tak málo známé, a dokonce opovrhované. Je načase říci s prorokem Ozeášem: „*Můj lid hyne pro nedostatek poznání*“ (Oz 4,6).

Jak se mohou dnešní křesťané zajímat o SPA, když o něm neví? Jak o něm mohou vědět, když s nimi o něm nikdo nemluví? Kdo by s nimi o něm dnes mohl mluvit, když ne Národní kancelář PMD, která je za něj zodpovědná?

Když Dílo SPA vzniklo, Jeanne Bigard cestovala po všech francouzských diecézích, aby o něm zvýšila povědomí a povzbudila věřící, aby štědře přispívali modlitbami a obětmi na vzdělávání místních duchovních v misijních zemích. Dnes musí být toto dílo prioritou každé národní kanceláře, která má vyvíjet



Snímek z roku 1902 zachycuje japonské seminaristy a jejich formátory 13 let od založení Díla sv. Petra apoštola

nejrůznější iniciativy, aby zajistila rozkvět tohoto díla v každé diecézi, a dokonce i v každé farnosti. Špatné příklady chování některých kněží při výkonu jejich služby jsou také jednou z příčin nezájmu některých křesťanů o potřeby seminářů. Problémy zneužívání autority, sexuálního násilí, které kazí obraz kněžství, vyvolávají nedůvěru vůči kněžím a přispívají k pohrdání tímto povoláním. To je pochopitelné, ale nelze to ospravedlnit. Řešením například nemorálních postojů konkrétního učitele ve škole vůči nezletilým není ukončit přípravu takových učitelů na celém světě, ani zavřít všechny školy a zabránit dětem chodit do školy.

K nápravě problematického chování některých kněží by bylo nejlepší věnovat větší pozornost seminářům, v nichž se vzdělávají. Je totiž mnoho kněží, kteří své poslání vykonávají důstojně, v duchu oběti a odpovědnosti, se zájmem o spásu duší.

Je na křesťanech, kteří chápou roli a potřebnost kněze v církvi, aby pomohli ostatním uvědomit si to a převzít svůj díl odpovědnosti za formaci kvalitních kněží pro dobro všech v církvi i ve světě.

● **Proč se misijní myšlenka ve společnosti tak těžce prosazuje? Proč by nás mělo zajímat, to, co se děje daleko od nás?**

V dnešní společnosti není snadné podporovat misie, protože je to především akt víry, a té je stále méně. Co je však důležité a co musí křesťané uznat a přijmout, je obsah poslání církve. Tímto posláním je hlásat evangelium, zvěstovat Ježíše Krista, a to předpokládá víru. PMD jsou strukturou církve, která je ze své podstaty misijní, a tato církev nezná hranice. Je ve službě spásy člověka, kterým není jen osoba mně blízká, moje kultura, moje rasa, ale každý člověk žijící na zemi. Bez ohledu na nutnost či naléhavost misie na svém vlastním území by žádná církev neměla žít v izolaci, aniž by se zajímala o to, co prožívají ostatní církve, a sdílela s nimi své vlastní zdroje s cílem rozšířit Kristovo tělo.

Každý křesťan je na základě svého křtu misionářem a nese odpovědnost za to, že vydává svědectví o své blízkosti celému lidskému pokolení bez rozdílu původu, národa nebo rasy. Proto musíme, aniž bychom zanedbávali dění kolem sebe, myslet také na to, co se děje daleko od našeho domova. V Ježíši Kristu jsou všichni lidé bratry a sestrami.

● **Jak v tom případě ale odpovědět na opakující se obavu, že když pomůžeme ve vzdálených zemích, bude nám naše pomoc chybět doma, jinými slovy, že „košile je bližší než kabát“?**

Je pravda, že jedno přísloví říká, že nejhorší boty mají ševci. Tím, že myslíme jen na druhé, riskujeme, že zapomeneme sami na sebe. Máme-li Ježíše hlásat druhým, musíme ho sami dobře znát a žít podle jeho přikázání: „milovat bližního jako sebe sama“. Nejprve musíme milovat sami sebe, teprve pak můžeme milovat druhé stejnou láskou, jakou milujeme sami sebe. V letadle nás



Otec Guy Bognon před obrazem Jeanne Bigard

učí, že než nasadíme kyslíkovou masku někomu jinému, musíme si ji nejprve nasadit sami, a to je naprosto normální.

Pomáhat druhým, kteří jsou ve vzdálených zemích, nám nebrání pomáhat těm, kteří jsou nám blízcí. Je snazší pomoci příbuznému ve velmi vzdálené zemi než myslet na neznámého křesťana, který žije ve stejné vzdálené zemi jako tento příbuzný. Proto někdy slyšíme, že pouto krve je silnější než pouto křtu. Evangelium však po křesťanech žádá, aby šli dál, než je přirozené, lidské a spravedlivé. Jeho spravedlnost musí přesahovat rámec běžné lidské logiky a musí být založena nikoli na odplatě nebo zákonu, ale na daru, důvěře a bezpodmínečné lásce. „*Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Miluj svého bližního a nenávid svého nepřítele‘ ... Miluješ-li ty, kdo milují tebe, jakou odměnu si zasloužíš? Cožpak to nedělají i sami farizeové? A když pozdravujete jen své bratry, co mimořádného děláte? Cožpak to též nedělají i pohané? Tak budete dokonali, jako je dokonaly váš nebeský Otec.*“ (Mt 5, 43-48).

Lidsky řečeno je to těžké, ale ve víře v Ježíše Krista je to možné.

● Co Jeanne Bigard pomáhalo, aby svoje úsilí nevzdala?

Práce, které se Jeanne Bigard ujala, nebyla bez obtíží a překážek. Díky určitým povahovým rysům však ve svém úsilí vytrvala. Jeanne byla houževnatá a tvrdohlavá žena, která se nenechala ničím zvklát, když stála před akcí, kterou měla podniknout. Přezdívalo se jí „železná hlava“. Jeanne byla velmi bystrá v obchodních záležitostech a díky silnému smyslu pro organizaci a praktičnost vedla svou charitu jako firmu. Když cítila, že musí něco říct nebo udělat, nic a nikdo ji neodradil ani nezastrašil. Právě díky této metodě překonala mnoho překážek a obtíží; a nepochybně právě jí vděčí Dílo svatého Petra apoštola za svůj dnešní status papežského díla. Odhlédneme-li však od charakterových vlastností, Jeanne Bigard byla především přesvědčenou křesťankou, vedenou



První vysvěcený japonský biskup Ianuarius Hayasaka

vášnivou láskou k církvi. Sílu čerpala z hluboké víry a naprosté odevzdanosti do vůle Boha, kterým se nechala vést. Byla přesvědčena, že to byl Bůh, kdo jí svěřil apoštolát být matkou nezměrného počtu kněží. Nikdy nemohla opustit poslání, které jí Bůh svěřil.

● Průkopnice misí Pauline Jaricot zemřela chudobná a zostuzená, Mons. Charles de Forbin-Janson zemřel krátce po založení Díla dětí a jeho život také nebyl nikterak snadný, přestože měl stejně jako Pauline dobrý společenský původ. Jak na tom byla Jeanne?

Jeanne Bigard, která věnovala veškerý svůj majetek výchově kněží, zemřela bez prostředků, zbavená všeho, a dokonce i myslí. Po stopách velkých svatých misionářů procházela lidskou existencí s křížem na rameni; její život byl poznamenán utrpením, a právě toto utrpení bylo jako živná půda, díky níž Dílo, které vytvořila, vyklíčilo a vzkvétalo. Dne 28. listopadu 1903 napsala: „*Vzpomněla jsem si na modlitbu,*

kterou jsem se modlila v osmnácti letech, inspirována veršem, který mě zasáhl: „Pane, dej hořkost všemu, co není tebou, abych nelpěla na ničem stvořeném.“ Od té doby jsem viděla, jak se tento slib mnohokrát naplnil; v mém životě byly záplavy hořkosti, ale díky Bohu jsem nelitovala toho, co jsem řekla v popudu velmi mladého srdce, ale věřím, že upřímně.“

Tragická smrt jejího otce, po níž následovala smrt jejího jediného bratra, byla pro ni velmi bolestná. Právě z tohoto utrpení se mělo zrodit dílo, které bylo pro budoucnost církve na takzvaných misijních územích nepostradatelné, a které své zakladatelce přinese nesmírné zásluhy.

Spolu s matkou se navzdory svému chatrnému zdraví všeho vzdala, aby žila jen pro Boha a misi. Svému dílu se oddala celým srdcem a vedla ho pevnou rukou po dobu 15 let, až do 22. října 1904, kdy ho předala františkánským misionářům Panny Marie. Dne 22. ledna 1905, oslabená nemocí, rezignovala na funkci ředitelky; bylo jí právě 45 let. Téměř 30 let pak žila v agónii, ve stavu žalostného duševního zdraví. Od té doby měla být Jeanne obětí dobrovolně obětovanou pro Dílo svatého Petra apoštola. Již ve dvacátých letech bylo toto Dílo známé po celém světě. V roce 1927 byl na prvního místního biskupa vysvěcen Januarius Hayasaka, bývalý odchovanec Díla svatého Petra apoštola. Jeanne stále žila, ale trpěla. Byla v bezvědomí, ponořená do největšího utrpení, protože ztratila schopnost používat rozum. Zemřela v Alençonu 28. dubna



Křesťanští mučedníci v Japonsku v 17. století

1934 a zanechala po sobě božské Dílo, jehož byla jen slabým a křehkým nástrojem.

● **Jeanne Bigard, stejně jako Pauline Jaricot měly úzkou vazbu na svou matku, byly velmi zbožné a zároveň se potýkaly s duševní chorobou. Dá se z této paralely vyčíst něco o velkých Božích záměrech v našem malém lidském životě?**

Vzhledem k rozsahu a míře díla, jehož zakladatelkami byly Pauline, Jeanne a další, si uvědomujeme, že Bůh používá obyčejné lidi k dosažení neobyčejných věcí. „*Co je na světě pošetilé, to si Bůh vyvolil, aby zahanbil moudré; co je na světě slabé, to si Bůh vyvolil, aby zahanbil silné; co je na světě neurozené a opovržené, to si Bůh vyvolil; co není, aby to, co je, zredukoval na nic, aby se žádné tělo nemohlo chlubit před Bohem*“ (1 Kor 1,27-29).

Nakonec to není síla, důmyslné strategie nebo výmluvné proslovy, co dělá misi úspěšnou. Je to modlitba, důvěra a nabídka naší disponibilitaty Pánu, který je Mistrem díla.

● **Když jste se v roce 2018 stal novým generálním sekretářem, co pro vás bylo největší výzvou? A jak se za 5 let ve funkci změnily vaše představy v konfrontaci s realitou?**

Největší výzvou vždy bylo zviditelnit naše dílo v diecézích a farnostech, aby se mnozí zavázali k neustálým modlitbám za kněžská a řeholní povolání a přispívali ke kvalitě jejich formace pro dobro nejen církvi v misijních územích, ale také církvi starého křesťanství, kde je toto poslání také stále naléhavější.

Tato výzva zůstává. Svět potřebuje a vždy bude potřebovat kněze. Aby je církev našla, nepřestane se nikdy starat o jejich přípravu. Jak totiž uvádí nové Ratio Fundamentalís, „*dar povolání ke kněžství, který Bůh vložil do srdcí některých mladých lidí, zavazuje církev, aby jim nabídla kvalitní formaci*“. Tento závazek je trvalý, protože Bůh stále volá.



Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola se stará také o to, aby katolická církev měla dostatek řeholního dorostu

● **Funguje dnes dílo SPA v něčem jinak než na začátku?**

Oproti počátkům vznikly samozřejmě některé programy, které na počátku neexistovaly.

Kromě řádných a mimořádných dotací na provoz a výstavbu seminářů se SPA podílí na následujících aktivitách:

- Mše svaté (mešní intence) ve prospěch místních formátorů, aby jim pomohla s jejich potřebami a povzbudila je k tomu, aby byli v semináři stabilní a lépe doprovázeli seminaristy.
- Školení pro formátory, která jim mají poskytnout pojmy a pedagogické nástroje potřebné k účinnějšímu a kompetentnějšímu vykonávání jejich poslání.
- Studijní stipendia pro kněze, kteří se připravují na funkci školitele v semináři.
- Stipendia pro řeholníky a řeholnice z diecézních kongregací, která jim umožní mít ve svých noviciátech vlastní členy jako formátory s cílem zlepšit kvalitu formace.

Tyto aktivity jsou vždy zaměřeny na přípravu budoucích pastýřů k hlásání radostné zvěsti.

● **V příštím roce uplyne 135 let od jeho oficiálního založení. Jsou k tomuto výročí naplánovány nějaké akce? Jak by bylo vhodné myšlenku Jeanne Bigard v roce 2024 uctít?**

U příležitosti 135. výročí založení Díla svatého Petra apoštola ponecháváme na každé národní kanceláři, aby oslavy uspořádala podle podmínek a možností jednotlivých místních církví. Přímou k uctění památky Jeanne Bigard v roce 2024 připomeneme národním ředitelům, aby se zaměřili na metodu, kterou zakladatelka používala k podpoře seminářů. Jedná se o metodu adopce seminaristů, jak to Jeanne Bigard dělala s prvními členy Díla. Kež se tato metoda rozšíří všude a kež věřící kteréhokoli kontinentu adoptují seminaristy z kteréhokoli jiného kontinentu a intenzivně je nesou v modlitbě, aby se z nich, pokud je to jejich povolání, stali dobří kněží.

Připravila Veronika Pavlů, spolupracovali Jana Trojovská a Luděk Bárta

Dárcovský program Adopce seminaristy

Spolupráce věřících na péči o budoucí kněze může mít mnoho konkrétních podob. Prostřednictvím PMD vám nabízíme podporu modlitbou nebo finančním darem. Odesláním libovolné částky na číslo účtu **72540444/2700**, s **variabilním symbolem 30** podpoříte studium seminaristů v misiích.



Zájemcům o dlouhodobější podporu díla SPA nabízíme Dárcovský program Adopce seminaristy. Přihlášením se k této formě „adopce“ (např. pomocí QR kódu nebo na www.missio.cz v sekci Pomáháme – Pomoc bohoslovcům v misiích) se dárcé zavazuje, že po dobu čtyř let bude přispívat částkou 15 000 ročně, čímž zaplatí polovinu nákladů na celé studium pro jednoho bohoslovce, a to včetně ubytování a stravy v semináři. Ostatní nezbytné náklady hradí biskup diecéze, odkud seminarista pochází, případně další zahraniční sponzoři. Pokud má dárcé zájem, obdrží fotografii a informace o konkrétním studentovi, kterého v semináři podpořil. Jako bonus nabízíme modlitební kartičku s naším úmyslem, která bude odeslána podporovanému studentovi. Zapojit se může jak jednotlivec, tak společenství. Také lze podporovat více seminaristů najednou.

Novou formu Dárcovského programu Adopce seminaristy vám blíže představíme v příštím vydání Misijního zpravodaje, který věnujeme bohosloveckým seminářům.

Za vaši štědrost ze srdce děkujeme!



Jeanne Bigard a zrod Papežského misijního díla sv. Petra apoštola

Může se zdát paradoxní, že v 19. století, kdy církev reagovala na rychlý vývoj společnosti spíše odmítáním změn, uzavíráním se do sebe, posilováním role vyššího kléru a zejména papežství, vznikla hned dvě Misijní díla, u jejichž počátků stojí laici. Papež František to ve svém loňském poselství k 96. světovému dni misí označil jako znamení vanutí Ducha svatého.

„Týž Duch Svatý, který vede univerzální církev, inspiruje k mimořádnému poslání i prosté lidi. Tak tomu bylo v případě francouzské dívky, Pauline Jaricot, která přesně před 200 lety založila Sdružení pro šíření víry. Navzdory těžkým zdravotním podmínkám odpověděla na Boží inspiraci, aby vytvořila modlitební síť a sbírku na misie, aby se tak věřící mohli aktivně účastnit misie ‚až na konec země‘. Na tomto místě připomenu i francouzského biskupa Charlese de Forbin-Jansona, který založil Dílo dětí, aby šířil misie mezi dětmi s mottem: ‚Děti evangelizují děti, děti se modlí za děti, děti pomáhají dětem na celém světě‘. Myslím také na paní Jeanne Bigard, která založila Dílo sv. Petra apoštola na podporu seminaristů a kněží v misijních zemích. Tato tři misijní díla byla uznána jako ‚papežská‘ právě před sto lety.“



Jeanne Bigard měla stejně těžký osud jako Pauline Jaricot

Životní příběh Jeanne Bigard

Jeanne Bigard se narodila v Mortagne v Normandii do bohaté rodiny soudního úředníka dne 8. prosince 1859. Největší vliv na ni měla matka Stéphanie, která byla velmi duchovní, láskyplná, ale zároveň úzkostná žena, která dokázala výchovu dcery plně podřídit svému vnímání světa. Mezi matkou a dcerou se tak vyvinulo velmi silné citové pouto, které jim později umožnilo být od sebe téměř neoddělitelné. Zároveň však po úmrtí Stéphanie Bigard v roce 1903 způsobilo naprosté zhroutení Jeanne, postupný odchod z čela díla a její doživotní pobyty v péči různých komunit řeholních sester a ústavů pro duševně nemocné.

Vraťme se však na počátek našeho příběhu. Malá Jeanne přistoupí k prvnímu svatému přijímání 29. května 1870 a rozhodne se plně zasvětit službě Bohu. Vzhledem ke svému nízkému věku a chatrnému zdraví, to ostatně bylo i příčinou pozdějšího odmítnutí, když chtěla vstoupit k milosrdným sestram, musí hledat jiné formy služby. Nelze se proto divit, že když se její matka Stéphanie seznámí s činností Apoštolské společnosti, kterou v roce 1835 založila Marie Du Chesne, jejímž hlavním účelem bylo vyrábění parament a dalšího liturgického vybavení pro misionáře, tak se její dcera se zájmem připojí. Díky této spolupráci

měly příležitost přímo si dopisovat s misionáři. Stále více se jich dotýkají nenaplněné potřeby a těžkosti kněží, misionářů a domorodých duchovních a budou se snažit najít prostředky pro jejich usnadnění služby. Z korespondence, kterou s nimi vedou, si uvědomují, jak jsou tyto misie široké francouzské veřejnosti neznámé a zároveň jak vzrušující je vykonaná práce.

Reakce na koloniální rozvoj i na vlastní rodinné tragédie

V období po roce 1870 dochází k dalšímu rozvoji francouzské koloniální říše a po vojácích a úřednících na nově získaná území směřují rovněž proudy misionářů z nejrůznějších společností. Potřeba vybavit je vším, co budou používat, je tedy obrovská. Od roku 1854 se po dvou staletích uzavření se cizím vlivům otevírá také Japonské císařství. Z ilegality tak mohou vyjít malé komunity křesťanů, které přežily pronásledování a útlak. Jejich počátky pochází z úspěšné jezuitské misie v druhé polovině 16. století. Tajně z generace na generaci předávaná křesťanská víra velmi překvapila nově příchozí misionáře a ti se snažili komunity co nejvíce podpořit.

Do chodu rodiny tragicky zasáhne smrt manželky Stéphanie a otce Jeanne vrchního apelačního rady soudu v Caen pana Karla. Zemřel vlastní rukou 2. ledna 1878. Od té doby se obě ještě více soustředí na podporu misí. Při jedné návštěvě Paříže se seznámí s P. Aimé Villionem ze Společnosti zahraničních misí v Paříži. Otcové se soustředili na působení v Mandžusku, Koreji a právě Japonsku. P. Villion se jim svěřil se svým záměrem postavit kostel svatého Františka Xaverského v Kyoto. Zároveň jim vylíčil poměry v Japonsku a zdůraznil důležitost role domorodých kněží.

V dobách pronásledování křesťanů a kněží misionářů často zazníval argument, že se jedná o nepřátelské zahraniční špiony. Vůči místním by si to vládnoucí moc nemohla dovolit. Navíc lépe znají kulturu dané země a dokáží

odhadnout potřeby místních obyvatel. Jejich případná formace a vzdělávání však naráželo na naprostý nedostatek financí. Těch nebylo mnoho ani pro misionáře, kteří přicházeli z Evropy. Výběr prostředků na stavbu kostela v Kyoto se časově kryl s další z tragických událostí v rodině Bigardových, kdy 21. srpna 1887 za tragických okolností umírá Jeannin bratr Renat. Ten pokračoval v dráze svého otce a stal se soudcem v Lisieux. Dědictvím po něm a vlastním věnem dokázala Jeanne shromáždit poměrně značnou částku, kterou mohla věnovat církvi.

Spontánní podpora se mění v organizované hnutí

Velkorysost jejich darů neušla biskupovi v Nagasaki Julesovi-Alphonse Cousinovi, který se na obě ženy v červnu 1889 obrátil s prosbou o podporu semináře pro místní kněze. Jeanne považuje dopis za paprsek světla, který jí osvětlil a vytyčil další cestu. Snaží se zvýšit podporu Japonsku, ale zároveň si uvědomuje, že by chtěla rozšířit okruh příjemců podpory. Od misionářů ze všech oblastí v Indii, Indočíně, Mandžusku i Africe dostávají stejnou zprávu, že budoucnost misí závisí na formaci



Jules-Alphonse Cousin, biskup v Nagasaki

místního duchovenstva, ale nedostatek prostředků jim nedovoluje přivítat četná povolání, která přicházejí. Jeanne brzy pochopila, že tento závazek – pro její dlouhodobou perspektivu – vyžaduje organizované hnutí, za které převezme odpovědnost. Hnutí se postupně formuje mezi roky 1889 a 1896 a získává název Společnost svatého Petra apoštola, která měla tyto cíle:

- získat peníze na financování stipendií v misijních seminářích nebo alespoň zaplatit roční poplatky za seminaristy až do kněžství;
- vyrábět z čistě lásky k Bohu a bez jakékoli odměny posvátná roucha a prádlo pro svěcence, aniž bychom zapomněli sjednotit posvátné nádoby nutné pro slavení mše a udílení svátostí.

Všichni spolupracovníci byli pozváni, aby se modlili za domorodé kněze a řeholníky, velkou horlivost pro obrácení jejich krajanů a věrnou náklonnost ke Svatému stolci.

Jeanne Bigard v tom všem objevila své skutečné povolání. Propagovala Společnost svatého Petra apoštola, kde mohla, navzdory své plachosti a špatnému zdraví projela všechny diecéze Francie, vydala se do zahraničí, několikrát do Říma. V jejím úsilí ji velmi podpořil papež Lev XIII., když 24. června 1893 zveřejnil list *Ad extremas Orientis*. Jednalo se v něm o podporu zřízení semináře v indickém Kandy. V něm přímo vyzval k zakládání domorodých seminářů po celém světě a doporučil jejich podporu s tím, že bez nich nebude nikdy zakončení křesťanství v misijních zemích trvalé.

Dílo je založeno, bolestné zkoušky však pokračují

První statuta Společnosti sv. Petra apoštola byla vytištěna v říjnu 1894. Dne 12. července 1895 udělil papež Lev XIII. společnosti a jejím zakladatelkám a členům apoštolské požehnání. V červenci 1896 Jeanne připravila a vydala



František Xavérský byl prvním misionářem v Japonsku

78stránkovou brožuru o Společnosti svatého Petra apoštola pro domorodé duchovenstvo misii, nesoucí imprimatur biskupů ze Séz a Vannes. Od 5. března 1897 společnost podřízena kongregaci *De propaganda fide*. Nicméně o uznání ze strany francouzského státu musí stále bojovat. V té době probíhá postupný proces oddělení státu a církve a republikánská Francie nejeví příliš chuti uznávat a podporovat nová církevní společenství. Své sídlo proto společnost získává ve švýcarském Fribourgu.

Smrt její matky 5. ledna 1903 promění Jeannin život v bolestnou zkoušku. Jeanne propadá depresím a sklíčenosti. Chvilí se snaží ze všech sil pracovat pro společnost, ale nakonec svěří správu františkánkám Panny Marie z Fribourgu. Nejprve je přijata do řeholního institutu a poté na pařížskou kliniku (1905), brzy ji však zhoršení jejího zdravotního stavu v roce 1906 dovedlo do Alençonu k sestřím svatého Josefa, kde 18. dubna 1934 zemřela.

Nicméně zrnko, které se svojí matkou zasela, utěšeně rostlo a v roce 1922 bylo přijato do svazku Papežských misijních děl, ve kterých pracuje do dnešních dnů.

Luděk Bárta

Aby děti i se svými rodinami mohly poznávat život ve víře, potřebují kněze

Paní Michaela z Brna je dlouholetou podporovatelkou Papežského misijního díla sv. Petra apoštola, a to prostřednictvím dárcovského programu Adopce seminaristy. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně vysoké částky, jimiž dárči v tomto programu pravidelně přispívají, není zas tak běžné, aby jednotlivec spolufinancoval celé čtyřleté studium více než dvěma bohoslovcům. Díky přispění paní Michaely se mohli stát knězem již tři seminaristé a nyní chce takto podpořit ještě jednoho. Požádali jsme ji proto o rozhovor, v němž nám přiblížila svoji motivaci podporovat mladé kněze.

● **Vzpomenete si ještě, jak jste k Papežským misijním dílům dostala vůbec poprvé?**

Úplně na začátku, před mnoha lety to byl můj tatínek, který mě inspiroval k podporování misíí. Byli jsme velká rodina a ještě v době, kdy jsem se svými sourozenci studovala, začal tatínek s podporou prvního dítěte „třetího“ světa, ohroženého chudobou natolik, že nemělo reálnou šanci dostat se do školy... Tatínek celoživotně podporoval všechno dobré v rámci svých možností, navíc byl učitel, uměl cizí jazyky, a tak mohl i udržovat písemnou komunikaci s adoptovanými dětmi, kterých postupně přibývalo. Všechno okolo adopce dětí na dálku mě velice přitahovalo. Nikdy nezapomenu na jakýsi asi 1,5 metru dlouhý „pás“ ze vzájemně pospojovaných fotografií podporovaných dětí a studentů, který byl v pokoji ve skleněném „příborníku“ se svátečním jídelním nádobím...

Ovlivnilo mě to natolik, že i já jsem začala podporovat děti ohrožené chudobou, aby měly možnost navštěvovat školu, získat základní vzdělání a také aspoň jedno jídlo denně. Brzy jsem si přála, aby tyto „moje“ děti měly možnost poznat krásu víry, k čemuž ale zvláště v domorodých oblastech velmi chybí kněží...

● **Lidé mají velký soucit s chudými a hladovými dětmi, ale podporovat studenty kněžského semináře se na první pohled nemusí jevit nijak naléhavě. Co vás vedlo k rozhodnutí stát**

se pravidelným dárcem Papežského misijního díla sv. Petra apoštola? – jak jste dospěla k poznání, že je to důležité?

Postupně jsem poznávala, že chudé a hladové děti podporuje hodně lidí z mého blízkého okolí, mnozí velmi soucitní a štědrí, zdaleka ne vždy praktikující věřící. Aby mohly děti i se svými rodinami poznávat život ve víře, potřebují



kněze. Silně ovlivněna také sv. Terezií z Lisieux, od malička misionářkou (už v lednu 1882 se stala členkou Papežského misijního díla dětí a od r. 1927 hlavní patronkou misionářů a misii) a také mojí patronkou, ke které jsem již od dětství velmi „vzhlížela“, jsem se rozhodla svým maličkým dílem podporovat právě bohoslovce.

● V minulosti jste už finančně podpořila čtyřleté studium dvou bohoslovců, nyní během léta byl vysvěcen třetí student, kterému jste rovněž čtyři roky přispívala na to, aby se mohl stát knězem, a máte zájem ještě o čtvrtého. Neobáváte se v dnešní nejisté době, zda vám prostředky vynaložené pro někoho cizího nebudou chybět pro vaše vlastní potřeby?

Jsem přesvědčena o správnosti své malé podpory a věřím, že mi bude dopřáno pokračovat.



Nově vysvěcený kněz P. Fred Kasereka při své první mši

Igino Giordani: Janna Bigardová



Drobná knížička Igina Giordaniho, kterou si můžete objednat na misijním webu prostřednictvím online katalogu misijních materiálů v kategorii Animační tiskoviny, je „jedním z nejstarších dochovaných materiálů dokládající misijní činnost v naší zemi“. Nové vydání odpovídá původnímu originálu z roku 1940 a seznamuje nás nejen se životem Janny Bigardové, ale přibližuje také trnitou cestu zrodu třetího misijního díla. Zde je malá ukážka z knihy: „Zatímco prožívala dny smutku, Janna Bigardová pracovala dále pro Dílo, za něž odpovídala nyní sama jediná. Avšak její duch byl otráven. Píšíc jednomu misionáři do Japonska, poznamenala kdysi její matka: ‚Vy to víte lépe než my, protože už dlouho pracujete ve službě Boží, ale i my to víme dobře, že pro spásu duší je třeba se obětovati, a pro větší

prospěch misí, že je třeba trpěti. Pokud se nás týká, když vše se zdá býti ztraceno a když jsme fyzicky i duševně vyčerpány, pak dostaví se teprve úspěch.‘

Smysl těchto slov byl dobře znám Janně, která od dětství následovala zásady své matky a celý svůj život postavila do služeb pro spásu ostatních. Matka, která nerada jen chválila, kdysi o ní prohlásila: ‚Má dcera je svěťice.‘ Nuže Janna byla jako nikdy předtím úplně vyčerpána. Úspěch tedy byl nedaleký. Janna věřila pevně v nadpřirozený význam oběti, jejíž výsledky sama na sobě zakoušela téměř každého dne, v práci vlastní i matčině. Nyní nepoutaná k žádné osobě na světě, rozhodla se k poslední oběti: cítila, že se blíží rychle hodina, aby v tichu a utrpení pohřbila sebe samu, jen když Dílo poroste...“

A oni to už nejsou cizí, to jsou „moji“ další synové, k těm rodným...

● **Co přináší takováto podpora bohoslovců v misiích vám osobně?**

Mám obrovskou radost, když si s právě podporovaným bohoslovcem vyměníme pár řádků (např. o Vánocích), když „dorazí do cíle“, tedy je vysvěcen na kněze a začne působit v přidělené oblasti (pak už možnost osobního nebo písemného kontaktu není, ale zůstává ten modlitební) a především se těším, že se jednou potkáme. Tato malá pomoc mě naplňuje velkou radostí a pokojem.

● **Pokud by se nyní někdo rozhodoval, zda do toho jít, když je tolik jiných věcí, které by mohl podpořit, anebo si není jistý, zda se**

jedná o smysluplně vynaložené prostředky, případně má obavu, jestli mu v budoucnosti nebudou chybět na „důležitější“ věci, co byste mu poradila?

Tak každý žijeme v jiném prostředí, s různými možnostmi, a i forma podpory misí nemusí být nutně finanční (ovšem i tuto je možné ukončit v případě nutnosti). Pokud už ale někdo tuto možnost pomoci zvažuje, věle bych doporučila přečíst si maličkou brožurku „Janna Bigardová“, zakladatelka Díla sv. Petra, apoštola pro domorodé kněžstvo (Iginio Giordani) a věřím, že spolu s modlitbou bude dané záležitosti učiněno správné rozhodnutí.

**Rozhovor připravila
Veronika Pavlí**

Modlitba za seminaristy a vysvěcené kněze



● **Máte pravdu, že každý z nás může svou měrou přispět k tomu, aby církev měla více kněží, a to i skrze „duchovní“ dar. Prozradíte nám, zda máte také nějakou vlastní nebo oblíbenou modlitbu, kterou se za „své“ bohoslovce modlíte?**

Za bohoslovce i za vysvěcené kněze se modlíme ve skupině Modliteb matek, každodenně pak:

Pane,

Tys přišel na tuto zem, abys dal lidem život v hojnosti.

Ty sám si volíš své kněze.

Prosím za všechny, kteří se připravují na kněžství, zvláště za „mého“... (Achilea, Freda, Nelsona, ...).

Dej jim živou a radostnou víru, horlivost v modlitbě, lásku k Tobě a stálou ochotu ke službě. Maria, Matko kněží, ochraňuj všechny, kteří se ke kněžství připravují před každým nebezpečím!

Vyprošuj jim pevné zdraví a radost z poznávání Božích pravd.

Ochraňuj také ty, kteří již dosáhli kněžského svěcení, a vyprošuj jim neustálý duchovní růst...

Pane, v důvěře Ti odevzdávám všechny, které jsi mi svěřil.

Amen.

Osobně hodně vyzdvihuji také modlitbu růžence, jehož síla je nezpochybnitelná...

Misijní kalendář na rok 2024 přibližuje život seminaristů



V Misijním kalendáři na rok 2024 vám umožníme nahlédnout pod pokličku denního života seminaristů v misiích, protože právě v tomto roce uplyne 135 let od založení společnosti, která dodnes zásadním způsobem přispívá k tomu, aby všechny misijní země měly dostatek kněží. Dnes ji známe jako Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola (SPA).

V kalendáři najdete především fotografie z afrických seminářů, které dlouhodobě podporujeme. Prostřednictvím několika vzpomínkových fotografií si připomeneme také zambijskou návštěvu u nás, protože je tomu právě 10 let, kdy na pozvání tehdejšího Národního ředitele PMD P. Jiřího Šlégra navštívil v létě 2014 Českou republiku jeho kolega z Národní kanceláře papežských misí v Zambii P. Bernard Makadani Zulu, a to společně s rektorem a 6 bohoslovci ze semináře sv. Dominika v Lusace. Pro dárce z naší vlasti, kteří skrze dílo PMD SPA podporují chudé bohoslovce v Africe, byla tato návštěva jedinečnou příležitostí k osobnímu setkání. Lidé mohli vzácnou zambijskou návštěvu potkat při 22 příležitostech v Praze, Kroměříži, Dolních Kounicích, na Svatém Hostýně, v Žeranovicích, Holešově, Nivnici, na Svatém Kopečku, ve Veselí nad Moravou, v Lidečku, ve Valašských Kloboukách, na Smraďavce, v Kyjově, na Velehradě, na Slovanském Hradišti

v Mikulčicích, ve Strážnici a v Dolních Bojanovicích.

Misijní kalendář 2024 má i jednu exkluzivitu v podobě úvodního slova, které napsal přímo generální sekretář Papežského misijního díla sv. Petra apoštola, P. Guy Bognon a vystihuje v něm podstatu tohoto díla. Proč je důležité ho podporovat, přestože je pro dárce nejméně atraktivní? „*Tým, jak křesťanská společenství rostou a stávají se vitálnějšími, se ve společnosti zvyšuje podíl mladých mužů, kteří mají povolání stát se knězem. To s sebou ale nese nutnost se o taková povolání starat, a k tomu je zapotřebí spolupráce všech věřících univerzální církve,*“ vysvětluje mimo jiné otec Guy.

Máte-li zájem osobně přispět k tomu, aby církev mohla mít více kněží, v kalendáři najdete více informací o tom, jak se nově zapojit do podpory bohoslovců.

Citáty, které vás budou provázet celým rokem, jsme vybrali z brožurky Misionáři bez lodí. Úvahy o misijním poslání každého jsou z pera francouzské mystičky a významné osobnosti církevních dějin 20. století Madeleine Delbrélové.

Máme naději, že Misijní kalendář zpríjemní vaše dny roku 2024.

Poselství Svatého otce ke Světovému dni misií 2023



Draží bratři a sestry!

Pro letošní Světový den misií jsem zvolil téma, které vychází z vyprávění o emauzských učednících v Lukášově evangeliu (srov. 24,13–35): „Hořící srdce, kráčející nohy.“ Tito dva učedníci byli zmatení a zklamaní, ale setkání s Kristem ve slově a při lámání chleba v nich zažehlo nadšenou touhu znovu se vydat na cestu do Jeruzaléma a hlásat, že Pán byl skutečně vzkříšen. V evangelijním příběhu vnímáme proměnu učedníků prostřednictvím několika suggestivních obrazů: jejich *srdce hořelo*, když jim Ježíš objasňoval Písmo, *otevřely se jim oči*, tak že ho poznali, a nakonec se jejich *nohy vydaly na cestu*. Zamysleme-li se nad těmito třemi aspekty, které odrážejí cestu všech učedníků misionářů, můžeme obnovit svou nadšení pro evangelizaci v dnešním světě.

● 1. Hořelo nám srdce „když odhaloval smysl Písma“. Při misijní činnosti Boží slovo osvěcuje a proměňuje srdce

Cestou z Jeruzaléma do Emmauz měli oba učedníci sklíčené srdce – jak bylo patrné z jejich tváří –, protože Ježíš, ve kterého věřili, zemřel (srov. v. 17). Tváří v tvář neúspěchu ukřížovaného Učitele se zhroutila jejich naděje, že je Mesiáš (srov. v. 21). A „jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim“ (v. 15). Tak jako na začátku, když povolal učedníky, i nyní se Pán chopí iniciativy ve chvíli, kdy jsou zmatení, připojí se ke svým učedníkům a kráčí po jejich boku. Ve svém velkém milosrdenství se nikdy neunaví a zůstává s námi navzdory našim selháním, pochybnostem a slabostem, i přes náš smutek a pesimismus, které způsobují, že jsme „nechápaní a váhaví“ (v. 25), lidé chabé víry.

Zmrtvýchvstalý Pán je dnes stejně jako tenkrát nablízku svým učedníkům misionářům a kráčí spolu s nimi, zvláště když se cítí zmatení, zdeptaní a vystrašení tváří v tvář tajemství ne-spravedlnosti, která je obklopuje a snaží se je přemoci. Proto „si nenechme ukrást naději!“¹ Pán je větší než všechny naše problémy, zvláště když se s nimi setkáváme během našeho poslání hlásat světu evangelium, protože taková mise je koneckonců jeho a my jsme jednoduše jeho pokorní spolupracovníci, „neužiteční služebníci“ (srov. Lk 17,10).

Chci vyjádřit svou blízkost v Kristu všem misionářům a misionářkám ve světě, zvláště těm, kteří snášejí jakékoliv těžkosti: moji milí, vzkříšený Pán je stále s vámi a vidí vaši velkorysost a vaše oběti, které přinášíte pro poslání evangelizovat ve vzdálených oblastech. Každý den není prozářený sluncem, ale vždy si připomínejme slova Pána Ježíše, kterými se před svým utrpením obrací na své přátele: „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět!“ (Jan 16,33).

Poté, co vzkříšený Ježíš naslouchal dvěma učedníkům cestou do Emmauz, „začal od Mojžíše, *probral dále* všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech *částech* Písma na něj vztahuje“ (Lk 24,27). A srdce učedníků se rozhořela, jak se později jeden druhému svěřili: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ (v. 32). Ježíš sám je živé Slovo, které může zapálit, osvětit a změnit naše srdce.

Lépe tak porozumíme výroku sv. Jeronýma: „Neznalost Písma je neznalost Krista.“² „Bez Pána, který by nás uvedl, není možné do



hloubky pochopit Písmo svaté, ale pravdivý je také opak: bez Písma svatého zůstávají události Ježíšovy mise a jeho církve ve světě neproniknutelné“³ Znalost Písma je tedy důležitá pro křesťanský život a ještě více pro hlásání Krista a jeho evangelia. Co jiného bychom jinak předávali ostatním než své vlastní myšlenky a projekty? Copak chladné srdce dokáže zapálit srdce ostatních?

Nechme se tedy stále doprovázet vzkříšeným Pánem, který nám objasní smysl Písma. Dovolme mu, aby zapálil naše srdce, aby nás osvětlil a proměnil, abychom mohli světu hlásat jeho tajemství spásy s mocí a moudrostí, které vycházejí z jeho Ducha.

● **2. Oči, které „se otevřely a poznaly ho“ při lámání chleba. Ježíš v eucharistii je vrcholem a zdrojem poslání**

Srdce, která se rozhořela zásluhou Božího slova, povzbudila emauzské učedníky, aby požádali tajemného Pocestného, aby s nimi

zůstal, protože nastával večer. U stolu se jejich oči otevřely a poznali ho, když lámal chléb. Tím rozhodujícím, co otevřelo oči učedníků, je sled činností, které Ježíš vykonal: vzal chléb, požehnal ho, lámal a dal jim. Jsou to běžná gesta židovské hlavy rodiny, ale Ježíš Kristus je vykonal v milosti Ducha Svatého a obnovil jimi pro své spolustolovníky znamení rozmnožení chlebě, především toho eucharistického, svátosti oběti kříže. Ale právě ve chvíli, kdy poznávají Ježíše při lámání chleba, „on jim však zmizel“ (Lk 24,31). Z toho můžeme pochopit jednu podstatnou skutečnost naší víry: Kristus, který láme chléb, se nyní stává lámaným chlebem, sdíleným s učedníky a jimi konzumovaným. Nelze ho spatřit, protože nyní vstoupil do srdcí učedníků, aby je ještě více zapálil a pobídl, aby se bez prodlení vydali na cestu a všem sdělili jedinečnou zkušenost setkání se Vzkříšeným! Zmrtvýchvstalý Kristus je tedy ten-který-láme-chléb a zároveň je Chléb-lámaný-pro-nás. A tak každý učedník misionář je povolán, aby se působením Ducha Svatého stal tak jako Ježíš

a v Ježíši tím-který-láme-chléb a tím-který-je-lámaný-chléb po světě.

Zde je třeba si připomenout, že běžné lámání materiálního chleba s hladovými ve jménu Krista je už misijní křesťanský úkon. Tím spíš je lámání eucharistického chleba, kterým je sám Kristus, dokonalé misijní působení, protože eucharistie je zdrojem a vrcholem života a poslání církve.

Papež Benedikt XVI. to připomenul: „Nemůžeme si nechat pro sebe lásku, kterou v této svátosti [eucharistie] slavíme. Už svou povahou si vyžaduje, abychom ji odevzdávali všem. To, co svět potřebuje, je Boží láska; setkat se s Ježíšem a uvěřit v něho. Proto eucharistie není jen zdrojem a vrcholem života církve, ale je i jejím posláním: „Autenticky eucharistická církev je církev misionářská.“⁴

Abychom přinášeli ovoce, musíme být s Ježíšem sjednoceni (srov. Jan 15,4–9). Takového sjednocení dosahujeme každodenní modlitbou, zvláště při *adoraci*, tichém setrvání v přítomnosti Pána,

který zůstává s námi v eucharistii. Učedník misionář se může stát mystikem v činnosti, pěstuje-li s láskou toto společenství s Kristem. Kéž naše srdce stále touží po Ježíšově společnosti, prahne po naléhavém požadavku dvou učedníků z Emauz, především když se připozdívá: „Zůstaň s námi, Pane“ (srov. Lk 24,29).

● 3. Naše nohy se vydaly na cestu v radosti, je můžeme vyprávět o vzkříšeném Kristu. Věčné mládí církve, která neustále vychází ven

Učedníci „se vydali bez váhání na cestu a vrátili se do Jeruzaléma“ (srov. Lk 24,33) poté, co se jim otevřely oči a poznali Krista při „lámání chleba“. To, že spěchali, aby se s ostatními podělili o radost ze setkání s Pánem, ukazuje, že „radost evangelia naplňuje srdce i celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem. Ti, kdo přijímají spásu od něj, jsou vysvobozeni z hříchu, ze smutku, z vnitřní prázdnoty a z osamění. S Ježíšem Kristem se vždycky rodí a obnovuje radost“.⁵ Se zmrtvýchvstalým Ježíšem se nemůžeme setkat, aniž bychom hořeli touhou sdělit to všem. Proto prvním a hlavním zdrojem

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 22. října 2023

(Přečtěte při všech bohoslužbách 28. neděle v mezidobí dne 15. října 2023.)

Vážení a milí bratři a sestry, srdečně Vás zdravím.

Následující neděli budeme slavit Světový den misii, u nás známý pod názvem Misijní neděle, letos na téma: „Kráčejme po cestě s hořícím srdcem“ (srov. Lk 24, 13-35) Slavíme ho již od roku 1926 ve všech katolických farnostech světa. Během Misijní neděle se všichni společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným a mladým církvím

ve všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry.

Ze získaných prostředků se zajišťuje kvalita a systematická pomoc nejchudším ve více než tisícovce diecézí světa. Dovolte mi, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misii v loňském roce. Díky Vaší štědrosti jsme mohli pomoci chudým lidem v šesti zemích čtyř kontinentů částkou více než 17,7 milionů korun. Pomáháme tak v Zambii, Bangladéši, Indii, Srí Lance, Papui Nové Guinei a Paraguai s pastoračními

misijního poslání jsou lidé, kteří poznali vzkříšeného Krista v Písmu a v eucharistii a nesou ve svém srdci jeho oheň a ve svém pohledu jeho světlo. Oni mohou svědčit o životě, který nikdy nekončí, ani v těch nejobtížnějších situacích a nejtemnějších chvílích.

Obraz „nohou, které se vydávají na cestu“ nám znovu připomíná trvalou hodnotu *missio ad gentes*, poslání, které zmrtvýchvstalý Pán svěřil církvi, aby evangelizovala každého člověka a každý národ až po všechny končiny světa. Dnes více než kdy jindy potřebuje lidstvo, zraněné mnoha nespravedlnostmi, rozděleními a válkami, dobrou zvěst o míru a spáse v Kristu. Využívám této příležitosti, abych potvrdil, že „každý má právo slyšet evangelium. Křesťané mají povinnost hlásat jej, aniž by kohokoliv vylučovali, a to nikoli jako někdo, kdo ukládá nový závazek, nýbrž jako někdo, kdo sdílí radost, ukazuje krásné obzory a nabízí lákavou hostinu.“⁶ Misijní obrácení zůstává hlavním cílem, který si musíme klást jako jednotlivci i jako společenství, protože „misijní působení je paradigmatem každého díla církve“.⁷

a edukačními projekty. Podporujeme katechistky, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky a podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František ve svém poselství k této neděli zvolil téma, které vychází z vyprávění o emauzských učednících v Lukášově evangeliu (srov. 24,13–35). V tomto evangelijním příběhu vnímáme proměnu učedníků prostřednictvím několika sugestivních obrazů: jejich *srdce hořelo*, když jim Ježíš objasňoval Písmo, *otevřely se jim oči, tak že ho poznali*, a nakonec se jejich *nohy vydaly* na cestu. Zamyslíme-li se nad těmito třemi aspekty, které odrážejí cestu všech učedníků misionářů, můžeme obnovit své nadšení pro evangelizaci v dnešním světě. Tak jako ti dva učedníci vyprávěli ostatním, co



Jak dosvědčuje apoštol Pavel, Kristova láska nás uchvacuje a pobízí (srov. 2 Kor 5,14). Tato láska je dvojí: Kristova láska k nám, která přitahuje, inspiruje a probouzí naši lásku k němu. Taková láska činí církev, která stále vychází na cestu, stále mladou. Všichni její členové jsou pověřeni hlásat Kristovo evangelium v přesvědčení, že „umřel za všechny, aby ti, kteří

se jim cestou přihodilo, může radostně vyprávět o Kristu Pánu, jeho životě a úžasných věcech, které jeho láska vykonala v našem životě.

Vykročme s hořícím srdcem, otevřenými očima a kráčejícíma nohama, abychom zapalovali Božím slovem srdce ostatních lidí, otevírali jejich oči pro Ježíše a všechny pozvali, aby šli společně na cestě míru a spásy, kterou Bůh daroval lidstvu v Kristu.

Ať Vás všechny provází Duch Svätý a ochraňuje Panna Maria.

Ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

**jáhen Leoš Halbrštát, národní ředitel
Papežských misijních děl v České republice**

jsou naživu, nežili už sobě, ale pro toho, který za ně umřel a vstal z mrtvých“ (v. 15). K misijnímu působení může přispět každý z nás: modlitbou, činností, obětováním finančních prostředků i utrpení a vlastním svědectvím. Papežská misijní díla jsou vhodným nástrojem, který usnadňuje koordinaci misijní spolupráce na duchovní i hmotné úrovni. Proto je sbírka během Světového dne misii věnována Papežskému dílu šíření víry.

Naléhavost misijního působení církve přirozeně vyžaduje stále užší misijní spolupráci všech jejích členů na všech úrovních. To je zásadní cíl synodálního procesu, kterým církev prochází pomocí klíčových slov: společenství, spoluúčast, poslání. Takový proces jistě neznamená, že se církev soustředí na sebe sama; není ani referendem o tom, čemu bychom měli věřit a co, ani záležitostí lidských preferencí. Je to spíše proces, kdy se vydáváme na cestu jako emauzští učedníci a nasloucháme zmrtvýchvstalému Pánu. On se k nám vždy připojuje, aby nám objasňoval smysl Písma a lámal pro nás chléb, abychom mohli v síle Ducha Svatého dále plnit jeho poslání ve světě.

Tak jako ti dva učedníci vyprávěli ostatním, co se jim cestou přihodilo (srov. Lk 24,35), i naše hlásání bude radostné vyprávění o Kristu Pánu, jeho životě, jeho utrpení, smrti,

zmrtvýchvstání a úžasných věcech, které jeho láska vykonala v našem životě.

Vykročme tedy i my, osvíceni setkáním se zmrtvýchvstalým Ježíšem a povzbuzeni jeho Duchem. Vykročme s hořícím srdcem, otevřenými očima a kráčejičima nohama, abychom zapalovali Božím slovem srdce ostatních lidí, otevírali jejich oči pro Ježíše v eucharistii a všechny pozvali, aby kráčeli společně na cestě míru a spásy, kterou Bůh daroval lidstvu v Kristu.

Svatá Maria, která jsi na cestě, Matko Kristových učedníků misionářů a Královno misii, oroduj za nás!

Dáno v Římě u Sv. Jan v Lateránu dne 6. ledna 2023 v den slavnosti Zjevení Páně

FRANTIŠEK

- 1 František, apoštol. exhort. *Evangelii gaudium*, č. 86, Paulínky, Praha 2014.
- 2 Sv. Jeroným, *Commentarii in Isaiam*. Prolog.o
- 3 František, apoštol. list daný motu proprio *Aperuit illis*, č. 1,
- 4 Benedikt XVI., apoštol. exhort. *Sacramentum caritatis*, č. 84, Paulínky, Praha 2017.
- 5 František, apoštol. exhort. *Evangelii gaudium*, č. 1, Paulínky, Praha 2014.
- 6 Tamtéž, č. 14.
- 7 Tamtéž, č. 15.





Misijní most modlitby lze spojit s noční hrou



Obětní průvod během Misijní neděle

Připojte se také k Misijnímu mostu modlitby

Misijní most modlitby je aktivitou Papežských misijních děl spojenou s oslavou Světového dne misí – Misijní nedělí. **Papežská misijní díla zvou věřící v letošním roce k této aktivitě v sobotu 21. 10. 2023.**

Misijní činnost každého křesťana je odpovědí na trvalý Ježíšův příkaz: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu.“ (Mk 16,15) Jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky. Papež František klade opět důraz na tento úkol a vybízí nás slovy „*Vykročme s hořícím srdcem*“ (srov. Lk 24, 13-35).



Společný misijní modlitební večer můžete pojmout velmi kreativně a přizvat si na pomoc děti

● Kdo a jak může modlitební most vytvořit a zorganizovat?

Misijní most modlitby mohou připravit celé farnosti, jednotlivci, rodiny, Misijní klubka a společenství prostřednictvím společné modlitby na misijní úmysl ve výše uvedený čas.

● Jaká modlitba je vhodná?

Na tento úmysl můžeme věnovat modlitbu růžence nebo jakoukoliv jinou modlitbu za misie, stejně tak své utrpení, skutky lásky nebo čas osobní modlitby. Radost ze spojení s Bohem tak předáme do mnoha potřebných míst světa.



Misijní koláč je v mnoha farnostech neodmyslitelnou součástí oslav Misijní neděle

Také papež František vybízí celý svět k modlitbě za misie.

● Za co se modlit?

Ve svých modlitbách myslíme na misionáře, pronásledované, chudé, trpící, opuštěné, zneužívané, nemocné, hladové, strádající nedostatkem lásky..., zahrnout můžeme také prosby za šíření evangelia po celém světě či za dar víry a za papeže Františka.

● Jak se na setkání připravit?

K těmto chvílím lze využít svíce vyrobené a požehnané pro tuto příležitost. K hlubšímu prožití společných modliteb mohou pomoci misijní materiály a symboly, které nám připomínají důležitost misí a propojení se všemi potřebnými na celém světě. Více si díky tomu uvědomíme, že misie bez modlitby nemohou existovat.

● Čím modlitební večer před Misijní nedělí naplnit?

Při vytváření náplně setkání v rámci Misijního mostu modlitby se můžete inspirovat třeba těmito nápady:

- modlitba při světle svíček
- zapálení svíčky při každém desátku růžence
- zpěv písní s mariánskou či misijní tematikou
- přinášení květin
- výroba vlastního růžence, postavení MOSTu (Modlitba, Oběť, Služba, Tvořivost)
- promítání videa k Misijní neděli
- uspořádání přednášky
- využití misijních triček

● Čím lze Misijní most modlitby obohatit?

Například noční/víkendovou hrou – pokud pracujete s aktivní skupinkou dětí a chcete pro ně vytvořit atraktivní modlitební setkání, můžete Misijní most modlitby zakomponovat do celodenní, večerní nebo víkendové hry, jejímž vyvrcholením bude nedělní mše svatá. Během hry mohou hledat indicie k objevení misijního pokladu, anebo jim v málo osvětleném kostele poschovávejte úryvky modlitby, z nichž mají sestavit celou verzi, kterou se nakonec společně pomodlíte. Využít můžete i nápady pro Misijní putování: www.missio.cz/misijni-putovani

Vyzkoušejte

missio

také v mobilu!

misijní zamýšlení - křížové cesty - modlitby
aktuality z webu
možnost podpory online
vždy po ruce v nové aplikaci* MISSIO.CZ



[PLAY.GOOGLE.COM](https://play.google.com)

*Aplikace je určena pouze pro operační systém Android.



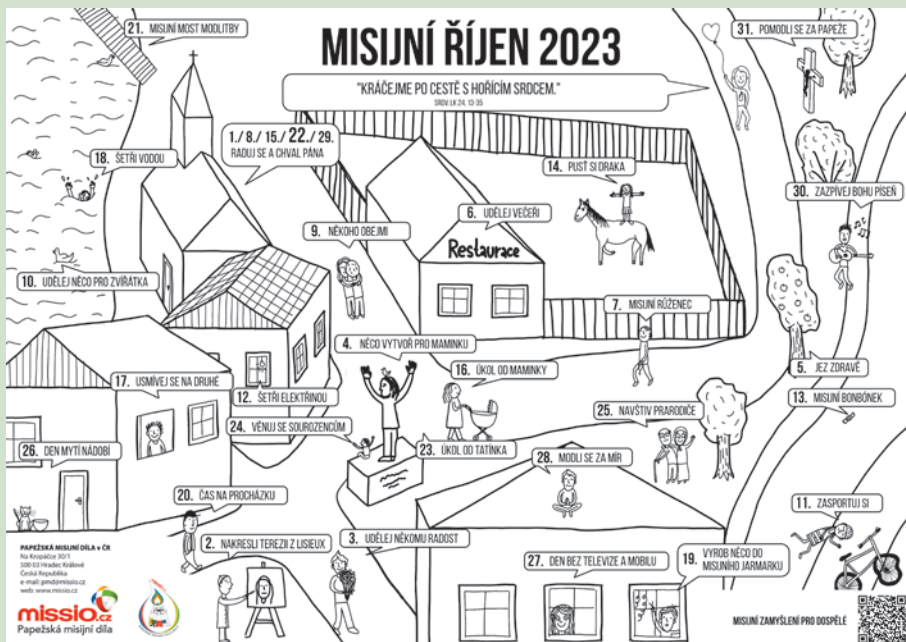
NÁMĚTY KE SLAVENÍ MISIJNÍ NEDĚLE

Malá misijní zamyšlení na každý den měsíce října

Papežská misijní díla vám pravidelně každý rok nabízejí samostatný inspirativní materiál, který můžete využít jako přípravu na Misijní neděli. Dosud byl v tištěné podobě součástí podzimního vydání Misijního zpravodaje, nyní jsme však udělali výjimku. **Náměty ke slavení Světového dne modliteb za misie pro letošní rok má podobu 22 drobných denních úvah a je k dispozici pouze v elektronické formě.** Autorem malých zamyšlení nad evangeliem, která vás od 1. října budou každý den provázet až do Misijní neděle 22. října, je P. Pavel Morávek, diecézní ředitel pro litoměřickou diecézi.

Dokument je jako pdf soubor ke stažení na www.missio.cz a jednotlivé úvahy jsou od 1. října postupně každý den zveřejňovány také na misijním Facebooku. Nové misijní úvahy na rok 2023 najdete i v **mobilitní aplikaci Missio.cz**.

Kreslený misijní kalendář pro děti



Stejně jako v minulých letech chceme, aby se děti, naši malí misionáři, připravili co nejlépe na letošní oslavu Misijní neděle 22. října, která se nese v duchu hesla: Kráčejme po cestě s hořícím srdcem. Kreslený kalendář můžete využít pro práci s dětmi v Misijních klubech, při výuce náboženství, v rodinách a různých společenstvích. Ke stažení a vytištění je v barevné i černobílé verzi na www.missio.cz v sekci **Aktuality**.

Misijní pomoc obětem zemětřesení

Na začátku února letošního roku postihlo území Turecka a Sýrie ničivé zemětřesení. V postní době, ale i během celého jara, jste posílali své almužny a misijní dary na pomoc křesťanské církvi v syrském městě Aleppo, kterou Papežská misijní díla z České republiky dlouhodobě podporují. Díky vaší štědrosti jsme do Sýrie odeslali částku ve výši 17 592 dolarů, která místním křesťanům, zejména dětem, mimo jiné přispěje nejen na základní potřeby, ale také na obnovu církevního společenství a návrat do každodenního života, který je sám o sobě stále velmi obtížný.

V důsledku dlouhotrvající války, ekonomických sankcí a nově také následkem zemětřesení se mnoho Syřanů potýká s fyzickými a duchovními ztrátami, což se odráží v jejich každodennosti.

Rodiče mnoha dětí byli okolnostmi donuceni být ve svých domovech po dlouhou dobu nepřítomni. Někteří z nich zemřeli krutou smrtí a zanechali své děti jako bezprizorní sirotky

bojující o živobytí. Spousta rodin dříve i nyní přišla o vlastní domovy a musela si pronajmout jiné bydlení, které je pro ně nákladné. Potřebují kvůli tomu několik zdrojů příjmů, aby uživilí rodinu, což pro děti znamená, že své rodiče nevidí dlouhé dny. Celá tato situace vede nejen k vzájemnému odcizování, ale také k upadání duchovního života a vytvoření velké propasti mezi rodinami, církvemi a kněžími.



Aleppská křesťanská církev chce nabídnout co nejširšímu počtu dětí a chudých rodin komunitní prostředí, kde se mohou všichni společně účastnit jak modliteb, tak rodinných her, navíc je jim poskytováno i duchovní a psychologické poradenství. Na konci schůzky děti dostávají praktické dárky v podobě jídla, oblečení, školních pomůcek atd., které rodinám ulehčují řešení hmotných starostí.

Krátké videopoděkování od dětí najdete na misijním Facebooku.

V nedávných dnech zásáhlo ničivé zemětřesení také Maroko a následně katastrofická povodeň postihla Libyi. Naše misijní hmotná pomoc do těchto zemí aktuálně nesměruje, prosíme vás však alespoň o modlitbu za oběti, a duchovní posilu pro pozůstalé a záchranáře.



V KNĚŽSKÉM SEMINÁŘI



ZA NĚKOLIK HODIN



ACH JO... JSEM TAK SLABÝ!
BUDEŠ TO SE MNOU MÍT BOŽE MOC, MOC TĚŽKÉ!

ZA MNOHO LET

TO JE OPRAVDU
PAPEŽ FRANTIŠEK...!



TO JSEM OPRAVDU ZVĚDAVÝ,
CO ZE MĚ JEDNOU BUDE...





Římskokatolická farnost Rtně v Podkrkonoší
ve spolupráci s Papežskými misijními díly v ČR

Vás zvou na

MISIJNÍ DEN 7. 10. 2023

začínáme v 10 hodin

V 15 hodin mše se slavnostním přijetím
děti do PMDD v kostele sv. Jana Křtitele

Můžete se těšit na:

- pásmo o bl. Carlu Acutisovi
- promítání z misí s vyprávěním národního ředitele PMD Leoše Halbrštáta
- fotbalový turnaj o ceny
- hry pro všechny
- misijní tvoření
- oběd
- Misijní jarmark, na který můžete přivést své výrobky

**VÝTĚŽEK PODPORÍ PROJEKTY PMD!
TĚŠÍME SE NA VÁS!**



● Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz

Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank
Czech Republic, a.s., pobočka Hradec Králové

Facebook: [https://www.facebook.com/
PapezskaMisijniDila](https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila)

Twitter: https://twitter.com/missio_cz

YouTube: [https://www.youtube.com/user/
missio cz](https://www.youtube.com/user/missio cz)

Kino Missio: <https://kino.misijnidila.cz/>

Instagram: [https://www.instagram.com/
pmd_missio_cz/](https://www.instagram.com/pmd_missio_cz/)

● Základní variabilní symboly

Projekty PMD

VS 999 Papežská misijní díla
(necháváte rozhodnutí na PMD)

Nebo si vyberte z naší nabídky:

VS 10 Podpora základní světové misijní
činnosti církve

VS 30 Podpora bohoslovců v misiích

VS 40 Pomoc dětem v misiích

VS 321 Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

VS 140 Pohled pro misie®

VS 141 Misijní štrůdlování®

VS 240 Jeden dárek navíc®

VS 640 Misijní jarmark®

VS 740 Misijní kalendář

VS 840 Misijní koláč®

VS 888 Chléb pro misie

VS 940 Misijní bonbónek

DŮLEŽITÉ

- 1 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie, pomůže nám, když se přihlásíte do Dárcovství, kde dostanete členské číslo.
- 2 Pokud máte členské číslo přidělené, používejte ho jako specifický symbol (SS).
- 3 Při zasílání darů uveďte, prosím, variabilní symbol (VS), který určuje, kde bude Váš dar pomáhat.
- 4 Ze všech darů pro PMD lze uplatnit odpočet z daní. Na vyžádání Vám rádi vystavíme potvrzení. K správnému rozpoznání slouží u členů SS. Nečleny prosíme, aby v poznámce uvedli svoji adresu.



● Členské aktivity PMD

Staňte se členy PMD, vyberte si a zapojte se:

Dárcovství – finanční podpora misíí

Misijní růže – denní modlitba jednoho desátku růžence za misie

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za děti světa, týdenní spojení na Misijní bonbónek

Misijní klub – denní modlitba za misie, týdenní spojení na Chléb pro misie, podpora aktivit PMD

Adorace pro misie – duchovní podpora misíí

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky – otevřenost pro misijní spolupráci

22. října 2023

MISIJNÍ NEDĚLE

Světový den misií

„Kráčejme
po cestě
s hořícím
srdcem.“

(srov. Lk 24, 13-35)


missio.cz
Papežská misijní díla

PMD šíření víry: č.ú.
72540444/2700, VS: 10
Za Vaše modlitby a dary
DĚKUJEME!